

[Tommy Dinesen]

Jeg kan gentage, at vi er imod dette lovforslag. Vi mener, at man med det tager fra de fattige og giver til de rige, og skal man sige noget positivt om det, er det, at befolkningen bedre kan se, hvad de borgerlige står for.

Knud Lind (FP):

Indenrigsministeren ønsker en receptafgift på 5 kr. pr. udlevering på recept. Undtagelse har man dog gjort i de tilfælde, hvor kommunerne yder tilskud i henhold til lov om invalidepension, folkepension og enkepension samt i de tilfælde, hvor der ydes tilskud som sygesikringstilskud og til f. eks. hjemmenværende børn under 18 år med særligt handicap. Det, der falder én i øjnene først og fremmest, er, at man ønsker at lægge skat på sygdom. Det virker for fremskridtspartiet asocialt. Sygdom er som bekendt hver mands herre, og vi mener ikke, at de pågældende skal straffes yderligere med en afgift på den.

Fremskridtspartiet er meget betænkelig ved forslaget. Dette forslag har jo også mindst tilslutning i befolkningen.

Forslaget har også en anden negativ indvirkning. Man har i længere tid talt om pille- og medicinmisbrug, og der bliver brugt meget medicin i Danmark. Man kunne stille sig det spørgsmål: fremmer dette lovforslag medicinforbruget? Ja, det gør det, for de mennesker, som skal købe ind, og som måske ved, at de skal have mere medicin hen ad vejen, vil selvfølgelig spare den 5-krone og købe en større portion på én gang, og dermed er risikoen for pille- og medicinmisbrug til stede. Det mener man ikke fra indenrigsministerens side, man slår det nærmest hen og siger, at da beløbet til yderligere medicin formentlig vil være større end den 5-krone, regner man ikke med det, men jeg er nu ikke sikker på, at det står til troende. Dette lovforslag, L 31, er et lille lovforslag, og man kommer jo til at tænke på den checkafgift, der engang skulle indføres.

Noget, man også kommer til at tænke på, når man kigger på lovforslaget, er, hvorledes det vil gå rent administrativt med denne lov. Vil administration af den ikke spise de 5 kroner op hen ad vejen? Det tror vi det vil. Der er allerede nævnt adskillige undtagelser i dette lovforslag.

Jeg vil til slut komme ind på spørgsmålet om selve lovens udformning. Jeg har fra denne talerstol sammen med hr. Svend Erik Hovmand og andre fra den borgerlige side af salen meget stærkt angrebet den socialdemokratiske regering, da den f. eks. lavede apotekerloven, for, at den kom med bemyndigelsesparagraffer. Der var meget stærke angreb fra venstre. I denne lille lov, der har 5 paragraffer, er der hele to bemyndigelser. Der er nemlig ikke konkretiseret noget bestemt i paragrafferne ud over de 5 kroner, resten skal man nærmest sjusse sig til ved at læse i bemærkningerne. Derfor vil jeg godt sige – for at det skal være helt klart – at fremskridtspartiet er meget imod denne lov, dels på grund af at den vil æde sig op i administration, dels fordi man ikke skal lægge skat på sygdom. Vi vil selvfølgelig arbejde positivt i udvalget med lovforslaget, men jeg kan godt sige allerede her ved første behandling, at vi er negativt indstillet over for det.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

I lørdags sagde jeg som konklusion vedrørende de sociale love, at vi havde fået for lidt ind i provenu, og det, jeg mente, var, at nu skulle vi ud at se på andre områder for at få pengene ind. Jeg mente ikke pensionsområdet, hr. Albertsen, så er det afklaret. Det er også i lyset af det, man skal se CDs stilling til den 5-krone, der skal ned i statskassen, for jeg kan erindre, at vi tidligere i debatten omkring denne 5-krone har syntes, at det var unødvendigt. Derfor mener jeg også, at den eneste konsekvens af dette forslag bliver de 125 mill. kr. årligt, der skal ned i statskassen, og vi skal så i udvalget se på, om de 125 millioner holder, eller om for mange af dem går op i røg ved administration.

Denne lovgivning forudsætter i øvrigt et tæt samarbejde med den privat praktiserende læge, for det reelle problem ligger vel egentlig, når lægen udskriver medicinen. Det er da klart, at den, der får recepten, mener, at medicinen er nødvendig, sådan må det være, og vi skal derfor ind i et tæt samarbejde med den privat praktiserende læge.

Så er jeg glad for at se, at man forsøger at friholde den gruppe, som i dag får tilskud til medicin, plus forældre til handicappede børn. Men tilbage står alligevel nogle afklaringsproblemer, som må afgøres i samråd